

milie, indtil der aabner sig en bedre og gunstigere Livsstilling for dem, ligesom jeg ogsaa troer, at en Nøvendighed derfor vilde bevirke, at Hæren fik et mindre godt og paalideligt Underofficerscorps. Efter min Formening er det, at fikke Hæren et saa godt og paalideligt Underofficerscorps som muligt, Noget af det Vigtigste for Krigsbestyrelsen, Noget, som den bør have den største Opmærksomhed henvendt paa; thi dette Corps spiller saavel i Krigstid som i Fredstid en overordentlig stor og indflydelsesrig Rolle. Hele Tjenesten i Krigen, mange Bevægelses lykkelige og hensigtsmæssige Udførelse samt Mandskabets forsvarlige Uddannelse er afhængig af et dygtigt Underofficerscorps, og at stille disse Folk under ugunstige Forhold er saaledes i allerhøieste Grad utilraadeligt. Skal man paa Grund af en for ringe Godtgjørelse for Qvarter tvinge de Mænd af denne Klasse, der ere gifte, til at maatte søge sig usle og daarlige Voltiger, til at pakke sig sammen med Hustru og Børn i snevre Rum, saa kan man ikke vente, at de ville kunne vedligeholde den Aandsfriskhed og den Dygtighed, som er nødvendig for dem, for paa en fyldestgjørende Maade at kunne udføre deres Gjerning. Derfor jeg ikke misforstod den ærede Ordfører for Mindretallet, var det heller ikke hans Mening at ville lægge nogen overordentlig Vægt paa, at dette forholdsviis ikke store Beløb, 4,596 Rd. blev nægtet; men det var ham mere om at gjøre at faae fremdraget de Betænkkeligheder, han havde ved den Maade, hvorpaa Krigsministeriet havde fremstillet Forslaget, og dernæst at faae godtgjort, at Thinget ved at afstemme herover havde en fuldkommen klar Anskuelse af, hvorom der egentlig handlede. Jeg maa saaledes gjentagende anmode det høie Thing om at vedtage Krigsministeriets Forslag paa Finantsloovforslaget og at forkaste det stillede Uendringsforslag. — Ved en forleden Dag her i Salen indbragt Forespørgsel blev der, jeg vil ikke sige directe, men maaffee dog indirecte, bebreidet mig, at jeg ved at undlade at indbringe et Lovforslag, der havde været forelagt for Rigsdagen ifjor, ikke havde vist en tilstrækkelig Interesse for Underclasserne i Hæren og Marinen. Jeg tillod mig dengang

at angive Grundene, hvorfor jeg iaar ikke havde indbragt noget Lovforslag herom for det høie Thing; men jeg skal tillade mig idag at tilføie, at det bliver noget nedtrykkende, noget trostesløst for en Minister at fremsætte Forslag om Foranstaltninger, om Lønningsforbedringer, om Pensioner og deslige for Underclasserne, naar disse Forslag stadigtvæl møde Modstand eller en mindre velvillig Modtagelse her i Rigsdagen. Jeg tør haabe, at det høie Thing ved Afstemningen her vil lade sig lede af den Anskuelse, jeg nu har tilladt mig at fremsætte, og som jeg troer er den rigtige. De Mænd, som ville komme til at nyde godt af den Overeenskomst, der er truffen mellem Krigsministeriet, Indenrigsministeriet og de paagældende Communer, ville ikke derved faae Mere, end jeg troer er absolut nødvendigt, for at de kunne fikke sig et nogenlunde passende Opholdssted i de forskellige Garnisonssteder. Det kan være, at Godtgjørelsen er lidt rundeligere i den ene Garnisonsby end i den anden; men at udregne det aldeles nøie, er fuldkommen umuligt. Jeg beklager, at Krigsministeriet har været nødsaget til at indskrænke sig til de tre Classer: Stabsfregenter, Oversfregenter og Serjenter paa ældst Lønning; men hverken ligeoverfor Statskassen eller Communerne har jeg troet at kunne forsvare at gaae videre, idet jeg har antaget, at, naar der gives en heel Deel Underofficerer Udsigt til, at de, naar de ere gifte, kunne faae et passende Bederlag til derfor at skaffe sig Qvarter, maae de Mænd, som staae i de øvrige Lønningsclasser, med en vis Resignation vente med at stifte Familie, indtil de kunne have Udsigt til at rykke op i de højere Classer.

Dinesen: Det glædede mig at høre den høitærede Indenrigsminister udtale, at ogsaa han fandt Udgifterne til de kongelige Bygninger noget for høie. Min Tanke er bleven henledet paa dette Forhold ved at beskæftige mig med disse Bygningsager, og jeg er derved kommen til at tænke paa, om det ikke kunde være muligt, at Regjeringen kunde tage under Overretelse, at der blev gjort en mere oeconomisk Brug af samtlige de Bygninger, hvoraf Staten er i Besiddelse. Jeg troer,